

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI¹⁾

z dnia ..... 2014 r.

w sprawie sposobu obliczania kosztu netto usługi telekomunikacyjnej wchodzącej w skład usługi powszechnej

Na podstawie art. 95 ust. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa sposób obliczania kosztu netto usługi telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 81. ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, zwanej dalej „ustawą”, z uwzględnieniem:

- 1) kosztów bezpośrednio związanych ze świadczeniem tej usługi;
- 2) przychodów ze świadczenia tej usługi, zwanych dalej „przychodami”;
- 3) korzyści pośrednich związanych ze świadczeniem tej usługi, zwanych dalej „korzyściami pośrednimi”.

2. Koszt netto świadczenia usługi telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 81. ust. 3 ustawy, zwany dalej „kosztem netto”, oblicza się jako różnicę pomiędzy kosztami bezpośrednio związanymi ze świadczeniem tej usługi, których przedsiębiorca wyznaczony, o którym mowa w art. 82 ust. 4 albo art. 83 ustawy, nie poniósłby, a przychodami i korzyściami pośrednimi, których nie osiągnąłby – gdyby nie miał obowiązku jej świadczenia.

§ 2. Określenia użyte w rozporządzeniu oznaczają:

- 1) centrala lokalna – centralę telefoniczną, do której przyłączone są bezpośrednio lub pośrednio łącza abonenckie, zapewniającą komutację i taryfikację połączeń telefonicznych;
- 2) grupa usług – usługi telekomunikacyjne, o których mowa w art. 81 ust. 3 pkt 1-3 ustawy, świadczone na obszarze nierentownym lub niezyskownym abonentom;

---

¹⁾ Minister Administracji i Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Administracji i Cyfryzacji (Dz. U. Nr 248, poz. 1479).

- 3) nierentowny aparat publiczny lub inny nierentowny punkt dostępowy umożliwiający komunikację głosową – aparat publiczny lub inny punkt dostępowy umożliwiający komunikację głosową zlokalizowany na obszarze nierentownym, w tym przystosowany dla osób niepełnosprawnych;
- 4) niezyskowy abonent – abonent na obszarze rentownym, któremu przedsiębiorca wyznaczony nie świadczyłby usług telekomunikacyjnych, o których mowa w art. 81 ust. 3 pkt 1-3 ustawy, gdyby nie miał obowiązku ich świadczenia;
- 5) obszar nierentowny:
  - a) w przypadku świadczenia usług telekomunikacyjnych, o których mowa w art. 81 ust. 3 pkt 1-3 ustawy – obszar nie mniejszy niż obszar obsługiwany przez centralę lokalną, dla którego różnica pomiędzy kosztami bezpośrednio związanymi ze świadczeniem tych usług a przychodami z ich świadczenia przyjmuje wartość dodatnią,
  - b) w przypadku świadczenia usługi telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 6 ustawy – gminę, w której różnica pomiędzy kosztami bezpośrednio związanymi ze świadczeniem tej usługi a przychodami z jej świadczenia przyjmuje wartość dodatnią;
- 6) połączenia zastępcze – połączenia rozpoczęte i zakończone w innych zakończeniach sieci przedsiębiorcy wyznaczonego niż zakończenia, w których przedsiębiorca ten zaprzestał świadczenia:
  - a) grupy usług,
  - b) usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 6 ustawy, za pomocą nierentownych aparatów publicznych lub innych nierentownych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową.

§ 3. Koszt netto oblicza się odrębnie dla:

- 1) grupy usług świadczonych na obszarze nierentownym;
- 2) grupy usług świadczonych niezyskowym abonentom;
- 3) usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 4 ustawy;
- 4) usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 5 ustawy;
- 5) usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 6 ustawy, świadczonej za pomocą nierentownych aparatów publicznych lub innych nierentownych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową.

§ 4. 1. Koszt netto świadczenia usługi, o której mowa w § 3 pkt 3-5, zwanej dalej „składnikiem”, lub grupy usług oblicza się tak, aby uniknąć podwójnego naliczenia jakiegokolwiek kosztu bezpośrednio związanego ze świadczeniem tego składnika lub grupy usług, przychodu ze świadczenia tego składnika lub grupy usług oraz korzyści pośredniej związanej ze świadczeniem tego składnika lub grupy usług.

2. Koszt netto oblicza się na dzień kończący rok kalendarzowy, w którym zgodnie z oświadczeniem przedsiębiorcy wyznaczonego ten koszt wystąpił.

§ 5. 1. Koszty bezpośrednio związane ze świadczeniem składnika lub grupy usług przypisuje się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 51 ustawy.

2. Koszty bezpośrednio związane ze świadczeniem składnika lub grupy usług obejmują wyłącznie koszty, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie miał obowiązku świadczenia składnika lub grupy usług.

3. Do kalkulacji kosztów bezpośrednio związanych ze świadczeniem składnika lub grupy usług stosuje się zorientowany przyszłościowo długookresowy koszt przyrostowy określony w przepisach wydanych na podstawie art. 51 ustawy.

4. W kalkulacji kosztów bezpośrednio związanych ze świadczeniem składnika lub grupy usług uwzględnia się poniesione koszty środków trwałych, których przedsiębiorca wyznaczony mógłby uniknąć, gdyby zrezygnował ze świadczenia usług na obszarach nierentownych lub niezyskownym abonentom.

5. Przedsiębiorca wyznaczony dokonuje aktualizacji wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych do wartości bieżących zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 51 ustawy.

§ 6. 1. Przychodami są wszystkie przychody ze świadczenia składnika lub grupy usług, uzyskiwane w szczególności od przedsiębiorców telekomunikacyjnych – w tym przychody uzyskiwane z tytułu współpracy związanej z dostępem telekomunikacyjnym oraz od użytkowników końcowych, w tym przychody ze świadczenia:

- 1) grupy usług na nierentownym obszarze, w szczególności:
  - a) jednorazowa opłata za przyłączenie rozliczana w równych częściach przez okres 15 lat,
  - b) abonament i przychody z tytułu połączeń wychodzących,
  - c) przychody z tytułu połączeń przychodzących,
  - d) przychody z tytułu połączeń płatnych przez wywoływanego abonenta,

- e) przychody z tytułu rozliczeń międzyoperatorskich;
- 2) grupy usług niezyskownym abonentom, w szczególności:
- a) jednorazowa opłata za przyłączenie rozliczana w równych częściach przez okres 15 lat,
  - b) abonament i przychody z tytułu połączeń wychodzących,
  - c) przychody z tytułu połączeń przychodzących,
  - d) przychody z tytułu połączeń płatnych przez wywoływanego abonenta,
  - e) przychody z tytułu rozliczeń międzyoperatorskich;
- 3) składnika, o którym mowa w § 3 pkt 3, w szczególności przychody z tytułu:
- a) udzielania informacji o numerach telefonicznych,
  - b) rozliczeń międzyoperatorskich;
- 4) składnika, o którym mowa w § 3 pkt 4, w szczególności przychody z tytułu:
- a) sprzedaży spisów abonentów,
  - b) publikacji spisów abonentów, a w szczególności przychody z tytułu rozszerzania danych abonenta,
  - c) zamieszczania reklam w spisie abonentów;
- 5) składnika, o którym mowa w § 3 pkt 5, w szczególności przychody z tytułu:
- a) połączeń wychodzących,
  - b) połączeń płatnych przez wywoływanego abonenta,
  - c) połączeń przychodzących,
  - d) rozliczeń międzyoperatorskich

2. Przychody, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 5, pomniejsza się o przychody z połączeń zastępczych.

3. Do kalkulacji przychodów uzyskiwanych od użytkowników końcowych przyjmuje się ceny usług określone w cennikach przedsiębiorcy wyznaczonego, z zastrzeżeniem, że w przypadku stosowania cen okresowo obniżonych do obliczania przychodu stosuje się cenę obowiązującą przed okresem obniżki.

§ 7. 1. Korzyści pośrednie ustala się szacując korzyści niematerialne związane ze świadczeniem składnika lub grupy usług, które uzyskuje lub może uzyskać przedsiębiorca telekomunikacyjny z tytułu pozycji przedsiębiorcy wyznaczonego.

2. Do korzyści pośrednich zalicza się w szczególności:

- 1) znajomość przedsiębiorcy wyznaczonego na obszarze świadczenia składnika lub grupy usług, mierzoną jego kosztami kampanii promocyjnych i reklamowych, które nie

dotyczą konkretnego składnika lub grupy usług, ale związane są z jego firmą, logo lub wizerunkiem;

- 2) reputację przedsiębiorcy wyznaczonego rozumianą jako większą lojalność abonentów pozostających na obszarze rentownym;
- 3) efekt wszechobecności związany z lojalnością abonenta przedsiębiorcy wyznaczonego, który zmienia miejsce zamieszkania, siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności z obszaru nierentownego na obszar rentowny i nadal pozostaje abonentem przedsiębiorcy wyznaczonego, mimo dostępności w nowej lokalizacji tańszej oferty innego przedsiębiorcy;
- 4) efekt „cyklu życia” polegający na poprawie:
  - a) zyskowności niezyskownych abonentów,
  - b) rentowności obszarów nierentownych albo nierentownych aparatów publicznych lub innych nierentownych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową;
- 5) dostęp do danych o abonentach, w szczególności przejawiający się lepszym zrozumieniem i przewidywaniem trendów rynkowych oraz lepszym wykorzystaniem kanałów dystrybucji przy sprzedaży innych usług;
- 6) dodatkowe możliwości w zakresie reklamy działalności przedsiębiorcy wyznaczonego, w szczególności na aparatach publicznych lub innych punktach dostępowych umożliwiających komunikację głosową i kartach telefonicznych oraz poprzez dostarczanie własnych reklam wraz z rachunkami telefonicznymi.

3. Korzyści pośrednie przypisuje się do grupy usług lub składnika zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 51 ustawy.

§ 8. 1. Koszt netto składnika lub grupy usług oblicza się zgodnie z § 1 ust. 2 z uwzględnieniem § 4-7, z tym, że dla składnika, o którym mowa w § 3 pkt 5, koszt netto oblicza się dla – określonej w decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, o której mowa w art. 88 ustawy – minimalnej liczby aparatów publicznych lub innych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową, w tym przystosowanych dla osób niepełnosprawnych na obszarze danej gminy.

2. Jeżeli liczba aparatów publicznych lub innych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową zainstalowanych na obszarze danej gminy przez przedsiębiorcę wyznaczonego jest większa od minimalnej liczby, o której mowa w ust. 1, do obliczenia kosztu netto minimalnej liczby aparatów publicznych lub innych punktów

dostępowych umożliwiających komunikację głosową przyjmuje się średni koszt netto wszystkich aparatów publicznych lub innych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową zainstalowanych przez tego przedsiębiorcę na obszarze tej gminy.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

**MINISTER ADMINISTRACJI I
CYFRYZACJI**

Za zgodność pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym
- Katarzyna Kobierska, Dyrektor Departamentu Prawnego MAC
/-podpisano cyfrowo/

---

²⁾ Rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 15 grudnia 2005 r. w sprawie sposobu obliczania kosztu netto usługi wchodzącej w skład telekomunikacyjnej usługi powszechnej (Dz. U. Nr 255, poz. 2141), które na podstawie art. 25 ust. 1 traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie zostanie wydane w celu wykonania delegacji ustawowej wynikającej z art. 95 ust. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą” upoważniającej ministra właściwego do spraw łączności do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu obliczania kosztu netto usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 ustawy, kierując się obowiązującymi w tym zakresie przepisami Unii Europejskiej.

W związku z nowelizacją ustawy - Prawo telekomunikacyjne z dnia 16 listopada 2012 r. i zmianą brzmienia delegacji ustawowej zawartej w art. 95 ust. 4 ustawy — Prawo telekomunikacyjne zaistniała potrzeba wydania nowego rozporządzenia w tej materii. Projektowane rozporządzenie zastąpi rozporządzenie Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 15 grudnia 2005 r. w sprawie sposobu obliczania kosztu netto usługi wchodzącej w skład telekomunikacyjnej usługi powszechnej (Dz. U. Nr 255, poz. 2141).

Zgodnie z wytyczną zawartą w przepisie upoważniającym do wydania rozporządzenia, ten akt prawny uwzględnia obowiązujące przepisy Unii Europejskiej w zakresie kalkulacji kosztów związanych ze świadczeniem usługi powszechnej, tj. przepisy dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i praw użytkowników dotyczących sieci i usług łączności elektronicznej oraz przepisy załącznika IV, część A do tej Dyrektywy, oraz zmiany wynikające z nowelizacji pakietu dyrektyw z 2002 r., wprowadzone dyrektywą 2009/136/WE z 25 listopada 2009 r., jak również orzecznictwo i zalecenia unijne.

W rozporządzeniu przyjęto, że koszt netto usługi wchodzącej w skład usługi powszechnej powinien być kalkulowany tak, aby uniknąć podwójnego naliczania jakiegokolwiek kosztu bezpośrednio związanego ze świadczeniem usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 ustawy przychodu i korzyści pośredniej związanej ze świadczeniem składnika lub grupy usług.

W związku z dyspozycją art. 95 ust. 3 ustawy, projektowany sposób kalkulacji kosztu netto usługi, do której świadczenia został zobowiązany przedsiębiorca, powinien uwzględniać: koszty bezpośrednio związane ze świadczeniem usługi powszechnej, przychody i korzyści pośrednie ze świadczenia usługi powszechnej.

Zgodnie z art. 95 ust. 2 zdanie drugie, koszt netto świadczenia usługi dotyczy tylko kosztów, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie miał obowiązku świadczenia tej usługi. W związku z tym, w rozporządzeniu sposób obliczania kosztu netto

usług wchodzących w skład usługi powszechnej uwzględnia koszty związane ze świadczeniem:

1. usług, o których mowa w art. 81 ust. 3 pkt 1-3 ustawy (grupa usług), świadczonych na obszarze nierentownym – stosownie do art. 95 ust. 2, drugie zdanie, przy obliczaniu kosztu netto usług, o których mowa w art. 81 ust. 3 pkt 1-3 ustawy, uwzględnia się koszty ich świadczenia na obszarach nierentownych, a więc na obszarach, na których ich świadczenie przynosi przedsiębiorcy wyznaczonemu straty;
2. usług, o których mowa w art. 81 ust. 3 pkt 1-3 ustawy (grupa usług), świadczonych niezyskowym abonentom – w koszcie netto świadczenia usług, o których mowa w art. 81 ust. 3 pkt 1-3 ustawy, należy uwzględnić również koszty świadczenia tych usług niezyskowemu abonentowi, zlokalizowanemu na obszarze rentownym, któremu nie byłaby świadczona usługa powszechna, gdyby przedsiębiorca nie miał takiego obowiązku;
3. składnika, o którym mowa w art. 81 ust. 3 pkt 4 ustawy;
4. składnika, o którym mowa w art. 81 ust. 3 pkt 5 ustawy.

Podobnie jak w przypadku określonym w pkt 1, do kosztu netto świadczenia usług telefonicznych za pomocą aparatów publicznych lub innych punktów dostępowych umożliwiających komunikację głosową, zalicza się koszty świadczenia tych usług na obszarach nierentownych, gdyż na tych obszarach świadczenie przedmiotowych usług przynosi przedsiębiorcy wyznaczonemu stratę.

Praktyka europejska wskazuje, że rozmiar obszaru nierentownego (tj. obszaru, gdzie koszt netto przyjmuje wartość dodatnią) oraz rentownego (tj. obszaru, gdzie koszt netto przyjmuje wartość ujemną) odnosi się do przełącznicy głównej bądź centrali. Zgodnie z metodologią dotyczącą kalkulacji kosztu netto, wielkość obszaru, dla którego liczony jest koszt netto powinna odpowiadać najmniejszemu obszarowi, dla którego przedsiębiorstwo musi podjąć odrębną decyzję inwestycyjną. Dlatego też na potrzeby przedmiotowego rozporządzenia przyjęto, iż obszar, dla którego jest liczony koszt netto to obszar nie mniejszy niż obszar obsługiwany przez centralę lokalną. Wprowadzenie takiego założenia pozwoli na wyeliminowanie możliwości wykorzystania w kalkulacji mniejszych obszarów, a tym samym wpłynięcia na wysokość kosztu netto. Przyjęcie obszaru mniejszego niż obszar obsługiwany przez centralę lokalną może bowiem spowodować wzrost kosztu netto.

Zgodnie z zapisami Załącznika IV część A do Dyrektywy 2002/22/WE (znowelizowanej dyrektywą 2009/136/WE), „obliczanie kosztu netto świadczenia poszczególnych elementów usługi powszechnej winno być dokonane osobno”. W związku z tym koszt netto usług wchodzących w skład usługi powszechnej tj.:

- usługi świadczenia dostępu stacjonarnego i usług telefonicznych (art. 4 Dyrektywy

2002/22/WE),

- usługi biura numerów i spisu abonentów telefonicznych (art. 5 Dyrektywy 2002/22/WE),
- usługi udostępniania publicznych automatów telefonicznych i innych punktów dostępowych telefonii głosowej (art. 6 Dyrektywy 2002/22/WE),

powinien być obliczony oddzielnie. W związku z tym, że usługi określone w art. 81 ust 3 pkt 1-3 ustawy dotyczą usługi świadczenia dostępu w stałej lokalizacji zaproponowano określenie tych usług jako „grupa usług” i obliczenie kosztu netto dla tej grupy usług. Inne składniki zostały wymienione zgodnie z ustawą. Powyższe rozwiązanie jest zgodne z praktyką europejską. Przyczynia się do uproszczenia obliczania kosztu netto za te usługi, jak również pozwala uniknąć podwójnego naliczania kosztów, przychodów i korzyści pośrednich, związanych z ich świadczeniem.

Do obliczenia kosztów bezpośrednich usług wchodzących w skład usługi powszechnej stosuje się sposób przypisania i kalkulacji określony w rozporządzeniu Ministra Transportu i Budownictwa w sprawie rachunkowości kalkulacyjnej, wydane na podstawie art. 51 ustawy, zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie rachunkowości regulacyjnej”. Odesłanie do przepisów rozporządzenia w sprawie rachunkowości regulacyjnej jest konieczne. Określenie w projekcie przedmiotowego rozporządzenia szczegółowych przepisów dotyczących sposobu przypisania kalkulacji kosztów spowodowałoby bowiem konieczność powtórzenia znacznej części przepisów rozporządzenia w sprawie rachunkowości regulacyjnej, co jest niezgodne z § 118 rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej (DZ. U. Nr 100, poz. 908).

W związku z tym, że do obliczania kosztu netto usług wchodzących w skład usługi powszechnej nie uwzględnia się – zgodnie z art. 95 ust. 3 pkt 1 ustawy - wszystkich kosztów związanych z ich świadczeniem, a jedynie koszty bezpośrednio związane z jej świadczeniem, w projekcie rozporządzenia przyjęto do kalkulacji tego kosztu metodę zorientowanego przyszłościowo długookresowego kosztu przyrostowego (FL-LRIC).

FL-LRIC jest metodologią rekomendowaną w raporcie Costing and Financing Universal Service Obligations in a Competitive Telecommunications Environment in the European Union – Study for DG XII of the European Commission – Październik 1997, przygotowanym przez Wissenschaftliches Institut für Infrastruktur und Kommunikationsdienste, zwanym dalej „WIK”, dla Komisji Europejskiej. Kalkulacja kosztów oparta na FL-LRIC odnosi się do efektywnego operatora, stąd powszechnie przyjęte jest stosowanie bazy kosztowej opartej na koszcie odtworzenia (CCA). Zastosowanie metody FL-LRIC pozwala na uwzględnienie bezpośrednich kosztów wytworzenia produktów i usług,

przy kalkulacji kosztu netto usług wchodzących w skład usługi powszechnej.

Inny zasadniczy element metodologii FL-LRIC stanowi fakt, że koszty te są odpowiednio przyporządkowane do jednostki wartości wynikowej, a koszty wspólne i ogólne są w jak największym stopniu minimalizowane. W związku z tym unika się uznaniowego przyporządkowania kosztów.

Przyjęcie tej metodologii jest zgodne z Załącznikiem IV do Dyrektywy 2002/22/WE (znowelizowanej dyrektywą 2009/136/WE), zgodnie z którym przedsiębiorcy powinni świadczyć usługi powszechne w sposób ekonomiczny.

Przepisy dotyczące przychodów zostały opracowane na bazie raportu „*Costing and financing net cost of universal service*” przygotowanego przez WIK dla Komisji Europejskiej, z uwzględnieniem praktyki wybranych krajów Unii Europejskiej. W przedmiotowym rozporządzeniu wprowadzono szczegółową definicję przychodów związanych z świadczeniem usługi powszechnej, w tym wyodrębniono przychody związane z opłatą instalacyjną. Opłata instalacyjna – jako opłata jednorazowa – powinna być rozliczana i „amortyzowana” w czasie, a nie traktowana jako przychód w jednym roku. Rozliczenie roczne opłaty jednorazowej polega na przypisaniu odpowiedniej części tej opłaty dla każdego okresu amortyzacji tak, aby przychód nie został zaliczony w całości w jednym roku. W rozporządzeniu okres ten wynosi 15 lat i został zdefiniowany na podstawie czasu eksploatacji (przydatności) najważniejszego środka trwałego w sieci dostępowej - kabla. Doświadczenia europejskie wskazują, że do kategorii przychodów powinny zostać również włączone przychody z połączeń zastępczych obejmujące przychody zarówno z połączeń rozpoczętych jak i zakończonych. Wysokość tych przychodów oblicza się na podstawie współczynnika zastępowania połączeń. Zastosowanie ww. współczynnika spowoduje spadek przychodów, co będzie miało bezpośredni wpływ na koszt netto, który po uwzględnieniu tego parametru wzrośnie.

Przepis zawierający wykaz przychodów, które powinny być uwzględnione przy obliczaniu kosztu netto, nie jest katalogiem zamkniętym, lecz jedynie wskazuje pewne rodzaje przychodów, które powinny być uwzględnione. Tak sformułowany przepis nie niesie w sobie ryzyka, że przedsiębiorca będzie miał prawo do nieuwzględnienia innych kategorii przychodów, które nie zostały wymienione szczegółowo.

W odniesieniu do korzyści pośrednich należy zauważyć, że zarówno w Prawie telekomunikacyjnym, jak i w przepisach Unii Europejskiej, którymi to przepisami – zgodnie z delegacją - powinno się kierować przy opracowaniu tego rozporządzenia, korzyści pośrednie zostały określone w sposób ogólny. W związku z tym, przy opracowaniu rozporządzenia kierowano się przede wszystkim praktyką europejską. Należy podkreślić, iż w krajach UE nie

zostały jeszcze wypracowane najlepsze praktyki w zakresie zarówno definicji jak i sposobu kalkulacji korzyści pośrednich. Analiza prawnych definicji korzyści pośrednich i ich praktycznego stosowania w wybranych krajach UE pokazuje, że korzyści pośrednie w każdym kraju są zdefiniowane inaczej, choć w pewnym zakresie znaczenie korzyści pośrednich obejmujących rozpoznawalność marki, wszechobecność, efekt cyklu życia pokrywa się. Ponadto występują istotne różnice w sposobie ich obliczania, na co ma wpływ np. niekompletność danych lub fakt, że dana korzyść pośrednia nie ma zastosowania w przypadku danego operatora.

W rozporządzeniu określono wyłącznie te korzyści pośrednie:

- które wystąpiły w analizowanych krajach UE (katalog korzyści pośrednich przygotowano na podstawie praktyki krajów Unii Europejskiej), a także w oparciu o raport IRG¹, który wskazuje następujące przykłady korzyści pośrednich - z zaznaczeniem, że „pierwsze cztery wymienia komunikat Komisji Europejskiej (96/608)”: efekt cyklu życia, wizerunek marki, wszechobecność, bazę klienta, przychody związane z reklamą, reputację firmy, usługi spoza zakresu usługi powszechnej.”,
- w stosunku do których istnieje praktyka ich obliczania.

Przy obliczaniu korzyści pośrednich zaproponowano sposoby przypisywania określone w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 51 ustawy.

Przedmiotowe rozporządzenie jest zgodne ze stanem prawnym obowiązującym w Unii Europejskiej i nie podlega notyfikacji, o której mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji oraz Rządowego Centrum Legislacji.

---

¹ Raport IRG (Independent Regulatory Group) w sprawie oceny kosztów i obciążeń związanych z obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej – zasady i procedury, z dnia 2 grudnia 2004 r.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie sposobu obliczania kosztu netto usługi telekomunikacyjnej wchodzącej w skład usługi powszechnej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pani Małgorzata Olszewska – Podsekretarz Stanu w MAC</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Tel: 222455798</p>	<p>Data sporządzenia 17 kwietnia 2014 r.</p> <p>Źródło: Art. 95 ust. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243)</p> <p>Nr w wykazie prac MAC 51</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa z dnia 16 listopada 2012 r. o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw wprowadziła zmianę brzmienia delegacji do wydania rozporządzenia na podstawie art. 95 ust. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne, co zgodnie z Zasadami Techniki Prawodawczej powoduje konieczność wydania nowego rozporządzenia. Dodatkowo, w związku ze zmianą przepisów ww. ustawy w zakresie przepisów dotyczących świadczenia usługi powszechnej (zmiana terminologii, usług zaliczanych do zestawu usług stanowiących usługę powszechną), zaistniała konieczność wprowadzenia dodatkowych zmian do obowiązującego rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 15 grudnia 2005 r. w sprawie sposobu obliczania kosztu netto usługi wchodzącej w skład telekomunikacyjnej usługi powszechnej (Dz. U. Nr 255, poz. 2141).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zmiana brzmienia przepisów rozporządzenia w celu ujednoczenia stosowanej terminologii z przepisami ustawy.

Ponadto w projekcie rozporządzenia nie uwzględniono kalkulacji kosztu netto dla udogodnień dla osób niepełnosprawnych, ponieważ zmieniony zestaw usług telekomunikacyjnych, określony w art. 81 ust. 3 ustawy nie obejmuje tych udogodnień. W Prawie telekomunikacyjnym wprowadzono bowiem zmianę polegającą na tym, że obowiązek zapewnienia tych udogodnień został przeniesiony z przedsiębiorcy wyznaczonego - zgodnie z art. 79c - na wszystkich dostawców publicznie dostępnych usług telefonicznych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W większości krajów europejskich metody obliczania kosztu netto usługi wchodzącej w skład usługi powszechnej zostały opracowane w oparciu o wytyczne Komisji Europejskiej oraz wypracowaną przez kraje członkowskie UE praktykę.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorca telekomunikacyjny wyznaczony do świadczenia usługi telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 81	Obecnie brak jest przedsiębiorcy wyznaczonego do świadczenia usługi telekomunikacyjnej wchodzącej w skład		

ust. 3 ustawy (wyznaczony w decyzji wydanej po przeprowadzeniu konkursu w trybie art. 82 ustawy lub w decyzji wydanej na podstawie art. 83 ustawy).	usługi powszechnej.		

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji oraz Rządowego Centrum Legislacji, a także na stronie internetowej www.mac.gov.pl. Konsultacje będą trwały 30 dni i będą dostępne dla wszystkich zainteresowanych. Projekt został także skierowany do następujących podmiotów:

1. Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji (PIIT),
2. Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji (KIGeIT),
3. Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej (PIKE),
4. Polskiej Izby Radiodfuzji Cyfrowej (PIRC),
5. Związku Rzemiosła Polskiego,
6. Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
7. Forum Związków Zawodowych,
8. Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”,
9. Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
10. Pracodawców RP,
11. Business Center Club,
12. Krajowej Izby Gospodarczej.

Informacja zostanie uzupełniona po zakończeniu konsultacji publicznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ..... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łączn ie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													

	<p>UKE.</p> <p>W ustawie zostały określone dwa tryby wyboru przedsiębiorcy wyznaczonego do świadczenia usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3.</p> <p>W przypadku konkursu przeprowadzanego przez Prezesa UKE w trybie art. 82 ustawy, o wyborze przedsiębiorcy wyznaczonego decyduje najniższy prognozowany koszt netto świadczenia usługi, będącej przedmiotem konkursu (przy uwzględnieniu zdolności ekonomicznej i technicznej tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do świadczenia tej usługi). Zgodnie z art. 95 ust. 2a ustawy, dopłata nie może być wyższa niż zaoferowany w konkursie prognozowany koszt netto świadczenia usługi, do świadczenia której ten przedsiębiorca został wyznaczony.</p> <p>Natomiast zgodnie z drugim trybem wyboru przedsiębiorcy wyznaczonego, określonym w art. 83 ustawy (w przypadku braku odpowiednich ofert w ogłoszonym konkursie), Prezes UKE wyznacza, w drodze decyzji, do świadczenia usługi, której świadczenie było przedmiotem konkursu, przedsiębiorcę telekomunikacyjnego spośród przedsiębiorców świadczących już taką usługę.</p> <p>Zgodnie z art. 95 ustawy przedsiębiorcy wyznaczonemu przysługuje dopłata do kosztów świadczonych przez niego usług, do których świadczenia został wyznaczony, w przypadku ich nierentowności a dopłatę ustala Prezes UKE w wysokości kosztu netto świadczenia usługi, do której świadczenia przedsiębiorca został wyznaczony.</p> <p>Przedmiotowe rozporządzenie określa jedynie sposób obliczania kosztu netto usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 ustawy, przy czym składniki, jakie należy uwzględnić przy kalkulacji kosztu netto (koszty związane bezpośrednio ze świadczeniem usługi powszechnej, przychody ze świadczenia tej usługi oraz korzyści pośrednie związane ze świadczeniem usługi powszechnej) zostały określone w ustawie.</p> <p>Projektowane rozporządzenie będzie oddziaływać na przedsiębiorcę wyznaczonego do świadczenia usługi telekomunikacyjnej wchodzącej w skład usługi powszechnej, o której mowa w art. 81 ust 3 ustawy, przy czym obecnie brak jest operatora wyznaczonego do świadczenia usługi telekomunikacyjnej wchodzącej w skład usługi powszechnej.</p> <p>Ponadto projektowane rozporządzenie będzie pośrednio wpływać na przedsiębiorców telekomunikacyjnych, których przychód z działalności telekomunikacyjnej w roku kalendarzowym, za który przysługuje dopłata, przekroczył 4 miliony złotych, ponieważ zgodnie z 97 ustawy, oni będą obowiązani do udziału w pokryciu dopłaty.</p>
<p>8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu</p>	
<p>☒ nie dotyczy</p>	
<p>Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).</p>	<p>☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy</p>

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane przepisy będą miały zastosowanie :		
1. w przypadku ogłoszenia przez Prezesa UKE konkursu na przedsiębiorcę wyznaczonego do realizacji obowiązku świadczenia usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 ustawy, na obszarze wskazanym przez Prezesa UKE, albo 2. w przypadku wyznaczenia przez Prezesa UKE, w drodze decyzji, do świadczenia usługi, której świadczenie było przedmiotem konkursu, przedsiębiorcy telekomunikacyjnego świadczącego taką usługę, w sytuacji braku ofert spełniających warunki ww. konkursu		
Przepisy projektowanego rozporządzenia będą stanowiły podstawę dla obliczenia przez przedsiębiorcę wyznaczonego kosztu netto świadczenia usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 ustawy.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		